

Sygn. akt IC 1096/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodnicząca	Sędzia SO Dorota Krawczyk
Protokolant	stażysta Anna Frankowska

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko **W. K., Z. K.**

o zapłatę

- zasądza solidarnie od W. K. i Z. K. – następców prawnych zmarłego pozwanego na rzecz powoda J. S. kwotę 88.110,80 zł (osiemdziesiąt osiem tysięcy sto dziesięć złotych 80/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 września 2015 roku do dnia zapłaty zastrzegając pozwanym W. K. i Z. K. prawo do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności za dług spadkowy do wysokości wartości czynnego spadku po zmarłym pozwanym P. K.;
- zasądza solidarnie od W. K. i Z. K. – następców prawnych zmarłego pozwanego na rzecz powoda J. S. kwotę 4.025,36 zł (cztery tysiące dwadzieścia pięć złotych 36/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- nakazuje ściągnąć solidarnie od W. K. i Z. K. – następców prawnych zmarłego pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 8.585,43 zł (osiem tysięcy pięćset osiemdziesiąt pięć złotych 43/100) tytułem brakującej opłaty od pozwu oraz wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 1096/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 23 maja 2013 roku powód J. S. wnosił o zasądzenie od pozwanego P. K. na rzecz powoda J. S. kwoty 8.167,13 zł oraz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Pismem z dnia 29.10.2015 roku (k.102) powód rozszerzył powództwo do kwoty 88.110,80 zł (osiemdziesiąt osiem tysięcy sto dziesięć złotych 80/100) i wnosił o zasądzenie od pozwanego P. K. na rzecz powoda J. S. kwoty 88.110,80 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 16.09.2015 roku.

Pełnomocnik powoda popierał powództwo.

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa.

Pozwany P. K. zmarł w trakcie procesu w dniu 18 marca 2018 roku (odpis skrócony aktu zgonu k. 219).

Spadek po zmarłym P. K. na podstawie ustawy odziedziczyły W. K. i Z. K. z dobrodziejstwem inwentarza po 1/2 części (akt poświadczenia dziedziczenia k. 239) .

Pełnomocnik pozwanych W. K. i Z. K. – następców prawnych zmarłego pozwanego wnosił o oddalenie powództwa.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 maja 2007 roku, powód zawarł z pozwanym P. K. umowę na wykonanie usługi budowlanej polegającej na renowacji elewacji należącego do powoda budynku mieszkalnego. W umowie strony szczegółowo ustaliły zakres prac, materiały oraz technologię wykonania usługi. Przedmiotem umowy jest usługa budowlana polegająca na wykonaniu u powoda renowacji elewacji budynku mieszkalnego, ściany północnej budynku gospodarczego i parkanów.

Zgodnie z umową zakres wykonania usługi obejmuje w szczególności:

- dobór, zakup i dostarczenie na miejsce realizacji umowy urządzeń i materiałów niezbędnych do wykonania usługi (jak rusztowania, narzędzia, materiały renowacyjne)
- zabezpieczenie przyległego terenu przed uszkodzeniem lub zabrudzeniem podczas wykonywania usługi (np. tereny zielone, chodniki, schody, taras, okna, drzwi)
- przeprowadzenie prac renowacyjnych, w tym m.in.:
 - usunięcie uszkodzonych i zerodowanych fragmentów elewacji
 - wykonanie niezbędnych uzupełnień
 - wyrównywanie, uszczelnianie i gruntowanie, ew. obróbki blacharskie lub płytkami
 - prace malarskie i wykończeniowe
 - oczyszczenie i malowanie rynien i rur spustowych
 - parkan od ulicy: wymiana czapek i malowanie.
 - fragment parkanu przy elewacji zachodniej: malowanie muru i obróbek blacharskich
- prace końcowe, w tym min. doprowadzenie miejsca robót do wyjściowego porządku, uprzątnięcie terenu.

Zleceniobiorca zobowiązuje się do zastosowania najlepszych jakościowo materiałów budowlanych i renowacyjnych, zapewnia konieczny nadzór fachowy w trakcie realizacji zlecenia oraz najwyższą jakość wykonania usługi przez zatrudnionych pracowników.

Pozwany P. K. udzielił gwarancji jakościowej na wykonaną usługę na 5 lat licząc od daty zakończenia usługi. W gwarancji zapewnił, że wszystkie prace zostały wykonane zgodnie ze sztuką budowlaną. Wystawił kartę gwarancyjną.

(dowód: umowa z dnia 24.05.2007 k. 8-10, karta gwarancyjna k. 11)

Usługa została wykonana. W dniu 26 lipca 2007 roku zlecający dokonał odbioru i zapłacił za wykonaną usługę. Usługodawca pokwitował otrzymanie wynagrodzenia w kwocie 66.500 zł.

(dowód: umowa z dnia 24.05.2007 k. 8-10)

Przed upływem gwarancji elewacja zaczęła pękać, odwarstwiać się od podłoża i lokalnie przebarwiać. Powód niezwłocznie poinformował o tym fakcie pozwanego. Pozwany przyjechał na posesję powoda dokonać oględzin elewacji. Po dokonaniu oględzin, kontakt z pozwanym urwał się. Przesłał odpowiadać na telefony, zaprzestał też odbierać korespondencję od powoda.

Pismem z dnia 13.09.2011 roku zatytułowanym : reklamacja wykonanej usługi powód poinformował P. K. o wadach.

Podniósł: „W nawiązaniu do ustaleń zawartych w obustronnej umowie niniejszym pismem wnoszę oficjalnie reklamację na jakość niektórych elementów wykonanej elewacji w budynku pod w/w adresem. W niektórych miejscach wykonanej elewacji doszło do spękań i odklejenia warstwy nałożonego gruntu wraz z siatką i oczywiście farbą silikatową. Są to miejsca na frontonie budynku na bardzo stabilnych konstrukcyjnie elementach, jak bazy kolumn ganku.

Po raz pierwszy zaobserwowałem problem pęknięcia po ok. 18 miesiącach po wykonaniu usługi, jednak celowo czekałem, jak daleko ten proces posunie się. Zapraszam do spotkania na miejscu, celem dokonania oględzin i podjęcia postępowania w celu usunięcia usterek. Usiłowałem wielokrotnie połączyć się z Panem na otrzymany numer telefonu komórkowego ((...)) jednak bez skutku. Stąd moje pisemne zgłoszenie.

Pierwszy raz zgłosiłem Panu problem podczas naszej ostatniej rozmowy telefonicznej w końcu maja 2011 r.”

Kolejnym pismem nadanym w placówce operatora publicznego w dniu 20 lipca 2012 roku zatytułowanym „reklamacja wykonanej usługi - kolejne powiadomienie” powód wezwał pozwanego P. K. do wykonania naprawy gwarancyjnej pod rygorem zlecenia prac innemu wykonawcy na koszt pozwanego.

Wskazał, że powiadamiał już pozwanego o wadach w wykonaniu elewacji budynku telefonicznie i pisemnie (listem poleconym z dnia 13.09.2011 roku) - kopia w załączeniu. Podniósł, że oczekiwał, iż pozwany zareaguje zgodnie z ustaleniami umowy z dnia 24.05.2007 roku, paragraf 4 i Karta Gwarancyjna, „Niestety, nie pofatygował Pan się aby zapoznać się na miejscu z zakresem reklamacji i szczegółami technicznymi. Tymczasem usterki pogłębiają się i przyjmują coraz większą skalę. Szkoda, że nie odpowiada Pan na moje próby nawiązania z Panem kontaktu i załatwienia reklamacji zgodnie z umową. Dla porządku podaję numery telefonów na które próbowałem się z Panem połączyć; (...), (...), (...), (...). Dwa z nich umieszczone są na tablicy informacyjnej przy Pana miejscu zamieszkania.”

Zażądał niezwłocznego, w terminie najpóźniej 14 dni, skontaktowania się z powodem w celu jak najszybszego usunięcia wad wykonania elewacji.

(dowód: pismo powoda wraz z dowodem nadania k. 12, pismo powoda k. 13, zeznania powoda J. S. k. 20, k. 252-253 minuty 00;07;15-00;21;00)

Roboty zaczęły się i skończyły zgodnie z terminami określonymi w umowie. Pierwsze zgłoszenie reklamacyjne - pismo k. 13, które dotarło do powoda było z 13 września 2011 roku. Po zgłoszeniu reklamacji strony ustaliły termin i spotkały się na budowie z przedstawicielem firmy (...).

(okoliczności przyznane przez zmarłego pozwanego P. K. na rozprawie w dniu 12 września 2013 roku)

W 2013 roku wiosną na budynku mieszkalnym powoda we W. na elewacji były odpryski farby, pęcherze na farbie elewacyjnej.

(dowód: zeznania świadka L. S. k. 20-21)

Na elewacji są liczne spękania, odspojenie tynku, łuszczenie farby, pęcherze, odspojenie warstwy tynku, rysy poziome. Występuje uszkodzenie elewacji budynku mieszkalnego, budynku gospodarczego i ogrodzenia, które mają charakter rozszerzający.

(dowód: opinia biegłego J. C. k. 28-38, ustna opinia biegłego J. C. k. 64-65)

Na wizji lokalnej w dniu 1.09.2015r. biegły sadowy M. S. przeprowadziła wywiad z wykonawcą – pozwanym P. K. i uzyskała następujące informacje: Wg pozwanego na ścianie zastosowano materiały licząc od powierzchni tynku:

-Warstwa gruntu o nazwie (jak pamięta) F, jako koncentrat rozcieńczany wodą (moja uwaga: w rzeczywistości może to być: SylitolKonzentrat lub C. 111 K.),

-M. (...), której nazwy nie pamięta, o kolorze szarym,

-Siatka z włókna szklanego firmy (...) o gramaturze około 165 g/m², zatopiona w kleju (w rzeczywistości użyta tylko na cokole, bez objęcia nią narożników),

-Klej P. Grunt 610 (w rzeczywistości może to być: podkład tynkarski C. 610 P.),

-Farba Si 130 silikonowo-krzemianowa (w rzeczywistości może to być: farba dyspersyjno-krzemianowa C. 130 Sl-F.).

Widoczne usterki na elewacji budynku, ścianie pomieszczenia gospodarczego, ścianach parkanu są następujące:

Generalnie w około 30% badanej powierzchni, zwłaszcza narażonej na opady atmosferyczne, podczas badania ujawniał się głuchy dźwięk młotka przesuwanego po powierzchni elewacji. Świadczy to o tym, że brak jest w tym miejscu przyczepności wierzchniej warstwy elewacyjnej do podłoża (mimo braku widocznych rys na powierzchni zewnętrznej).

Wykonana renowacja elewacji budynku zamiast chronić tynk i budynek przed opadami atmosferycznymi niszczy w sposób ciągły postępującą korozją istniejących tynków (zamiana tynku wytworzonego przez wiązanie zaprawy wapienno-cementowej w sytki materiał i w ten sposób zmniejszając jego grubość). Postęp zjawiska korozji tynków znajdujących się pod wykonaną warstwą renowacyjną jest zbyt szybki. Przyczyną tego zjawiska jest niewłaściwy dobór składników zestawu w nawiązaniu do istniejącego podłoża (brak kompatybilności). Położony zestaw warstwy renowacyjnej winien być jak najszybciej zdjęty i naprawiony w miejscach, gdzie nie nastąpiło jeszcze odspojenie warstwy renowacyjnej. Nawet najlepszymi i najdroższymi materiałami można zniszczyć obiekt zamiast naprawić, jeżeli nie czuje się właściwości podłoża, technologii wykonania i nie posiada się wiedzy o tym, jaki efekt chce się osiągnąć.

Trwałość rozwiązań renowacyjnych zależy nie tylko od materiałów (w tym przypadku Firmy (...)), lecz także od techniki wykonawczej. W piśmie z dnia 26 lutego 2013r. przedstawiciel Firmy (...) stwierdza, że „można przyjąć, że niezależnie od warunków (użytkowania obiektu), teoretycznie elewacja nie powinna wymagać odnawiania przed upływem 10 lat.” Jednocześnie trwałość uzależnia od techniki wykonawczej, zwracając uwagę, że bardzo ważne jest odpowiednie zagruntowanie podłoża i spełnienie wymaganych reżimów technologicznych przy układaniu materiału (wilgotność powietrza, temperatura, nasłonecznienie) - K-19. W tym wypadku nie widać zagruntowanej powierzchni tynku. Ale jeżeli było wykonane gruntowanie powierzchni tynku, to niewłaściwie został dobrany materiał gruntujący do jakości podłoża. Cała warstwa renowacyjna pochłania wodę z otoczenia (opady atmosferyczne) zamiast chronić tynki przed dopływem wilgoci z zewnątrz.

Inwestor (powód) nie miał wpływu na technologię wykonania robót (dobór poszczególnych składników warstwy renowacyjnej i spełnianie warunków stosowania określonych w kartach technologicznych poszczególnych składników zestawu). Określił tylko producenta materiałów, Firmę (...) i kolory poszczególnych elementów budynku i obiektów. Wykonawca miał pełną swobodę w doborze materiałów składowych zestawu renowacyjnego (grunt, masa szpachlowa, siatka, farby). Powinien też przestrzegać reżimów technologicznych podanych w kartach materiałowych.

Naprawa wad powinna polegać na zdjęciu niewłaściwie ułożonej warstwy renowacyjnej z elewacji, ponieważ pozostawienie jej w takim stanie prowadzi do postępującego niszczenia istniejących pod nią tynków. Tynki w

miejscach zniszczonych należy uzupełnić. Powstałe pęknięcia należy uzupełnić warstwą szpachlową. Należy dokonać ponownej renowacji powierzchni gdzie renowację pozwany wykonał wadliwie.

Koszt wykonania prac naprawczych wynosi 88.110,80 zł, w tym:

a/ Wykonanie prac naprawczych na budynku - 305,84 m² x 250 zł = 76.460,00 zł

b/ Wykonanie naprawy renowacji ogrodzenia -47,74m² x20 zł/m² = 5.728,80zł.

c/ Wykonanie renowacji powłoki zestawem malarskim - 141,01x42,00zł/m² =5.922,00zł.

(dowód: opinia biegłego sądowego dr inż. M. S. k. 76-93, uzupełniająca biegłego M. S. k. 147-154, k. 188-192)

Pozwany P. K. zmarł w trakcie procesu w dniu 18 marca 2018 roku.

(dowód: odpis skrócony aktu zgonu k. 219).

Spadek po zmarłym P. K. na podstawie ustawy odziedziczyły W. K. i Z. K. z dobrodziejstwem inwentarza po 1/2 części.

(dowód: akt poświadczenia dziedziczenia k. 239) .

W Sądzie Rejonowym w Tomaszowie Maz. zostało złożone oświadczenie o wykazie inwentarza spadku po P. K..

(dowód: dokumenty zawartych w aktach sprawy I Ns 92/18 Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. : wykaz k. 4-8, ogłoszenie k. 19)

Sąd Okręgowy ocenił i zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Strony zawarły umowę o dzieło.

Zgodnie z treścią art. 627 KC przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

W myśl art. 638 KC

§ 1. Do odpowiedzialności za wady dzieła stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży. Odpowiedzialność przyjmującego zamówienie jest wyłączona, jeżeli wada dzieła powstała z przyczyny tkwiącej w materiale dostarczonym przez zamawiającego.

§ 2. Jeżeli zamawiającemu udzielono gwarancji na wykonane dzieło, przepisy o gwarancji przy sprzedaży stosuje się odpowiednio.

W analizowanej sprawie roszczenie wynika z udzielonej w umowie przez pozwanego gwarancji.

Zleceniobiorca zobowiązuje się do zastosowania najlepszych jakościowo materiałów budowlanych i renowacyjnych, zapewnia konieczny nadzór fachowy w trakcie realizacji zlecenia oraz najwyższą jakość wykonania usługi przez zatrudnionych pracowników.

Pozwany P. K. udzielił w paragrafie 4 umowy (umowa z dnia 24.05.2007 k. 8-10) gwarancji na wykonaną usługę **na 5 lat licząc od zakończenia usługi**. Udzielając gwarancji zapewnił, że wszystkie prace zostały wykonane zgodnie ze sztuką budowlaną i przekazał powodowi kartę gwarancyjną (k. 11).

Usługa została wykonana. W dniu 26 lipca 2007 roku zlecający dokonał odbioru i zapłacił za wykonaną usługę. Usługodawca pokwitował otrzymanie wynagrodzenia w kwocie 66.500 zł. Są to okoliczności niesporne przyznane przez pozwanego.

Przed upływem gwarancji elewacja zaczęła pękać, odwarstwiać się od podłoża i lokalnie przebarwiać. Powód niezwłocznie poinformował o tym fakcie pozwanego.

W okresie biegu terminu gwarancji dla wykonanej przez pozwanego usługi - 5 lat powód zgłosił wady wykonanej usługi.

Mając na uwadze art. 638 § 2 w związku z art. 577 § 1 i § 4 KC Sąd Okręgowy uznał za niezasadny podniesiony przez pełnomocnika strony pozwanej zarzut przedawnienia roszczenia, bowiem termin gwarancji wynosi 5 lat licząc od dnia zakończenia usługi.

Należy wskazać, iż deklarowany w paragrafie 5 umowy termin zakończenia usługi wskazywał 10 lipca 2007 roku. Datą rozpoczęcia biegu terminu jest data zakończenia robót wskazana w umowie tj. 10 lipca 2007 roku to termin gwarancji upłynąłby w dniu 10 lipca 2012 roku.

Z całą pewnością na piśmie roszczenia z tytułu gwarancji zostały przez powoda zgłoszone pismem z dnia 13 września 2011 roku, co przyznaje pozwany P. K. na pierwszym terminie rozprawy, a więc w terminie. Wówczas pozwany przyznał: „Co do zawartej umowy, terminów wykonania i zapłaty oraz udzielonej przeze mnie gwarancji, to wszystko się zgadza. Pierwsze zgłoszenie reklamacyjne, które dotarło do mnie było z 13 września 2011 roku (k.13). Ustaliliśmy termin i spotkaliśmy się na budowie z doradcą technicznym (przedstawicielem firmy (...)).”

Obie strony zgodnie stwierdziły i przyznały na rozprawie w dniu 12 września 2013 roboty zaczęły się i skończyły zgodnie z terminami określonymi w umowie.

Co prawda, jak wskazuje pełnomocnik powoda, z treści par.6, w którym strony ustaliły, że płatność za usługę zostanie dokonana "po realizacji zadania" i znajdującego się pod umową pokwitowania przyjęcia przez pozwanego wynagrodzenia opatrzonego datą 26 lipca 2007 roku, można byłoby domniemywać, że wtedy to zakończono roboty, dokonano odbioru robót i dokonano płatności, ale z uwagi na zgodne przyznanie przez obie strony faktów co do zakończenia dzieła i zgłoszenia wad z tytułu gwarancji nie ma potrzeby tego rozważać.

Z zeznań powoda wynika, że od momentu wizyty i uzyskania dokładnej wiedzy o roszczeniach, o wadach dzieła, zaczął unikać kontaktu z powodem, nie odbierał ani telefonu, ani korespondencji.

Z opinii biegłej z zakresu budownictwa dr. inż. M. S. wynika, że dzieło wykonane przez P. K. ma szereg wad, m.in. w około 30% badanej powierzchni, zwłaszcza narażonej na opady atmosferyczne, podczas badania ujawniał się głuchy dźwięk młotka przesuwanego po powierzchni elewacji, co świadczy to o tym, że brak jest w tym miejscu przyczepności wierzchniej warstwy elewacyjnej do podłoża (mimo braku widocznych rys na powierzchni zewnętrznej). Wykonana renowacja elewacji budynku zamiast chronić tynk i budynek przed opadami atmosferycznymi niszczy w sposób ciągły postępującą korozją istniejących tynków (zamiana tynku wytworzonego przez wiązanie zaprawy wapienno-cementowej w sypki materiał i w ten sposób zmniejszając jego grubość). Postęp zjawiska korozji tynków znajdujących się pod wykonaną warstwą renowacyjną jest zbyt szybki. Przyczyną tego zjawiska jest niewłaściwy dobór składników zestawu w nawiązaniu do istniejącego podłoża (brak kompatybilności). Położony zestaw warstwy renowacyjnej winien być jak najszybciej zdjęty i naprawiony w miejscach, gdzie nie nastąpiło jeszcze odspojenie warstwy renowacyjnej. Nawet najlepszymi i najdroższymi materiałami można zniszczyć obiekt zamiast naprawić, jeżeli nie czuje się właściwości podłoża, technologii wykonania i nie posiada się wiedzy o tym, jaki efekt chce się osiągnąć.

Trwałość rozwiązań renowacyjnych zależy nie tylko od materiałów (w tym przypadku Firmy (...)), lecz także od techniki wykonawczej. W analizowanym wypadku nie widać zagruntowanej powierzchni tynku. Ale jeżeli było wykonane gruntowanie powierzchni tynku, to niewłaściwie został dobrany materiał gruntujący do jakości podłoża.

Cała warstwa renowacyjna pochłania wodę z otoczenia (opady atmosferyczne) zamiast chronić tynki przed dopływem wilgoci z zewnątrz.

Powód nie miał wpływu na technologię wykonania robót (dobór poszczególnych składników warstwy renowacyjnej i spełnianie warunków stosowania określonych w kartach technologicznych poszczególnych składników zestawu). Określił tylko producenta materiałów, Firmę (...) i kolory poszczególnych elementów budynku i obiektów. Wykonawca miał pełną swobodę w doborze materiałów składowych zestawu renowacyjnego (grunt, masa szpachlowa, siatka, farby). Powinien też przestrzegać reżimów technologicznych podanych w kartach materiałowych.

Naprawa wad powinna polegać na zdjęciu niewłaściwie ułożonej warstwy renowacyjnej z elewacji, ponieważ pozostawienie jej w takim stanie prowadzi do postępującego niszczenia istniejących pod nią tynków. Tynki w miejscach zniszczonych uzupełnić. Powstałe pęknięcia uzupełnić warstwą szpachlową. Dokonać ponownej renowacji powierzchni gdzie renowację pozwany wykonał wadliwie.

Koszt wykonania prac naprawczych wynosi 88.110,80 zł, w tym:

a/ Wykonanie prac naprawczych na budynku - 305,84 m² x 250 zł = 76.460,00 zł

b/ Wykonanie naprawy renowacji ogrodzenia -47,74m² x20 zł/m² = 5.728,80zł.

c/ Wykonanie renowacji powłoki zestawem malarskim - 141,01x42,00zł/m² =5.922,00zł.

Z opinii biegłej z zakresu budownictwa dr. inż. M. S., która jest pełna, szczegółowa, wnioski są uzasadnione, zarzuty oparte w dwóch opiniach uzupełniających, w sposób precyzyjny wskazująca przyczyny odwarstwiania, spękania jednoznacznie wynika, że to P. K. zastosował nieprawidłową technologię, źle ocenił podłoże i źle dobrał materiał, a ten wybór doboru odpowiednich materiałów na min spoczywał, co ostatecznie doprowadziło do wystąpienia opisanych przez powoda i potwierdzonych przez biegłego wad dzieła.

Pozwany P. K. zmarł w trakcie procesu w dniu 18 marca 2018 roku. Spadek po zmarłym P. K. na podstawie ustawy odziedziczyły W. K. i Z. K. z dobrodziejstwem inwentarza po 1/2 części. W Sądzie Rejonowym w Tomaszowie Maz. zostało złożone oświadczenie o wykazie inwentarza spadku po P. K..

Przyjęcie spadku z dobrodziejstwem inwentarza skutkuje jedynie ograniczeniem odpowiedzialności spadkobierców tylko do wartości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku i ma znaczenie na etapie postępowania egzekucyjnego. Na spadkobierców przeszły prawa i obowiązki majątkowe wynikające ze stosunków zobowiązaniowych, których podmiotem był spadkodawca. Tym samym zobowiązanymi ze spornej gwarancji są pozwane W. K. i Z. K..

Okoliczność czy istnieje majątek pozwalający na zaspokojenie przypadającej od dłużnika należności, należy do postępowania egzekucyjnego. Kwestia bowiem jakim majątkiem dysponuje dłużnik, jest z tego względu w niniejszym postępowaniu obojętna.

Na dzień śmierci spadkodawcy był on zobowiązany do poniesienia kosztów napraw gwarancyjnych z w/w umowy, których nie zapłacił. Koszt tych napraw biegła precyzyjnie wyliczyła na kwotę 88.110,80 zł.

W myśl art. 319 kpc jeżeli pozwany ponosi odpowiedzialność z określonych przedmiotów majątkowych albo do wysokości ich wartości, Sąd może nie wymieniając tych przedmiotów ani ich wartości, uwzględnić powództwo zastrzegając pozwanemu prawo do powołania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności. Mając na uwadze treść powyższego przepisu i dzieląc utrwalony już pogląd Sądu Najwyższego wyrażony m.in. w wyroku z dnia 09. 09. 1976 roku w sprawie IV PR 135/76 (opublikowany OSNC 1977/4/80) zgodnie, z którym ustalenie czy istnieje spadek (majątek) pozwalający na zaspokojenie przypadającej od dłużnika należności, należy do postępowania egzekucyjnego, Sąd zastrzegł pozwanym prawo do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności za dług spadkowy do wysokości wartości czynnego spadku po P. K..

Mając powyższe rozważania na uwadze Sąd na podstawie zawartej przez strony umowy, art. 627 KC, art. 638 KC uwzględnił powództwo w całości. Odsetki Sąd zasądził na podstawie art. 481 KC zgodnie z żądaniem, pozew został wniesiony w dniu 23 maja 2013 roku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 2 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy. Powód wygrał proces w całości w związku z czym Sąd obciążył pozwanych obowiązkiem zwrotu wszystkich kosztów procesu i zasądził solidarnie od W. K. i Z. K. – następców prawnych zmarłego pozwanego na rzecz powoda J. S. kwotę 4.025,36 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na które złożyły się: część uiszczonej przez powoda opłaty w kwocie 408,36zł i wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 3617zł.

Zgodnie z treścią art. 83 ust 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113.

Zgodnie z treścią art. 113. 1. w/w ustawy kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu i dlatego Sąd nakazał ściągnąć solidarnie od W. K. i Z. K. – następców prawnych zmarłego pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 8.585,43zł tytułem brakującej opłaty od pozwu oraz wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.